

تعریف و توصیف طرز مسافرت در مشرق زمین

۳ خرداد ۱۴۰۲ ساعت ۱۴:۰۸

«در حدود نیمه شب، فواصل پنج یا شش فرسنگی را طی می‌کردیم، و به طور کلی در طول تمام شب تقریباً هشت یا نه فرسنگ راه می‌پیمودیم.»

علیرغم آنکه به تصور بسیاری از ما مسافرت در شب خطرناک‌تر از روز است؛ اما مسافران دوره صفویعه و حتی قاجاریه همیشه شب را به عنوان بهترین زمان مسافرت انتخاب می‌کردند. این موضوع مورد توجه جهانگردان نیز بوده است و بسیاری از آن‌ها به آن پرداخته‌اند. چنانچه شاردن در این رابطه آورده است:

«در دهم، فقط چهار فرسخ راه رفتیم، مسیرها مسطح و مصفا و مثل روزهای پیش مدام در استقامت جنوب بود. روش حرکت و مسافرت ما بعد از خروج از میانه که در سرحدات ماد (آذربایجان) واقع است، چنین بود: همیشه شامگاهان، یکی دو ساعت مانده به غروب و یا کمتر و و بیشتر، برحسب موقعیت منزل راهی که می‌بایستی بپیمائیم، حرکت می‌کردیم. . . در حدود نیمه شب، فواصل پنج یا شش فرسنگی را طی می‌کردیم، و به طور کلی در طول تمام شب تقریباً هشت یا نه فرسنگ راه می‌پیمودیم. معمولاً در مشرق زمین همیشه مسافری برای حفاظت و حراست خویش از صدمات آفتاب در ساعات مناسب و مساعد شب حرکت می‌کنند و بدین طریق همه کاروانیان و همه چهار پایان از آفت حرارت مصون می‌مانند. در اوقات شب آدمی می‌تواند باکمال سرعت و سهولت طی طریق کند، نوکران نیز بعضی اوقات بدون زحمت با پای پیاده جاده‌ها را طی می‌نمایند؛ حتی آقایان هم از پیاده روی‌های اندک لذت می‌برند و بدین طریق هم از حمله خواب جلوگیری می‌کنند و هم در مقابل برودت خفیف هوا گرم می‌شوند. بدین ترتیب اسب‌ها نیز آسایش و آرامشی احساس می‌کنند.»

منبع: ژان شاردن، سیاحتنامه شاردن، جلد سوم، ترجمه محمد عباسی، تهران، چاپ پیروز، ۱۳۳۶، صص ۴۶

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49203/زمین-مشرق-مسافرت-طرز-توصیف-تعریف>